

OPONENTNÍ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Diplomant : Bc. Adam Trefil

Vysoká škola : Technická univerzita v Liberci

Fakulta : Fakulta umění a architektury

Program: N3501 Architektura a urbanismus

Obor : architektura

Téma : Holešovice post industriální park

Vedoucí diplomové práce : prof.Ing.arch. Zdeněk Fránek

Datum : 01.02.2013

Všimnout si atraktivní lokality ve městě, nosit ji měsíce v hlavě a nakonec si ji zvolit jako téma své diplomové práce, svědčí o zralém přístupu ke studovanému oboru. Toho si vážím, je to znak odpovědnosti. Neviditelný, vycíitelný.

Viditelná je erudice - metodická, grafická, verbální, v návrhu, ve struktuře portfolia projektu.

K výsledku:

Kontext řešeného území i území samo jsou dobře vystiženy v textu. Tarkovského Stalker je trefný. Viděl jsem jej třikrát, naposledy jako druhák fakulty architektury ve filmovém klubu v Brně - Jundrově. Od té doby jsem se pokusil jej třikrát shlédnout, ale výdrž nebyla dostatečná - snad je tedy znakem působivé síly, ne pouze vhodnou ambietní kulisou. Vymezení kontextu není zcela důsledné: soustředí se na řídce/sporně zastavěnou část jižně od nádraží Praha - Holešovice. Postrádám vazby ve směru východ - západ. Zejména, jde-li o využití mj. pro krátkodobou městskou rekreaci. Předpokládám bych více konstatování v rovině toků, funkčního využití a z nich odvozeného doporučení pro další zacházení s touto městskou krajinou. Zrazuje mě rovněž představa způsobu zástavby jižně od železnice: je více přáním mít takového souseda, než logickou úvahou, vedenou z podstaty věci (např. pozůstatku trasování ulic, důvodů použít ilustrovanou strukturu a měřítko zástavby). Nebere v úvahu fakt, že území bude zastavěno v blízké budoucnosti - a jejím potřebám by měl způsob zastavění odpovídat. Vážím si však samotného kroku uvědomění, že řešené území má návaznosti, které je třeba definovat. Polemika "jak" je v kontextu diplomního projektu s tak širokým záběrem pod pás - ale když to není ono, tak to tam nemá být.

Pochopitelná, ale trochu neobratná je i touha po vymezení hrací plochy stavbami L1 a L2. Území na těchto stranách vymezují mosty (často nejsou - proč? - zobrazeny: C.4,5,6 - ty proklaté švarpcplány!, které zkreslují až lžou. Na lži se stavět dobrá úvaha nedá.). Máme tak rám v rámu. Přitom nevíme, proč by tam vůbec nějaký měl být. Uvítal bych více otázky v tomto smyslu, jejich zodpovězení a na základě odpovědí hledání adekvátního způsobu pojetí. Já si zas třeba myslím, že tady by mosty měly být další hladinou téhož prostředí, ne bariérou mezi jednotlivými. Ale dokud to přesvědčivě nedoložím, tak to veřejně netvrdím. Zdvojený rám, těleso železnice - resp. návrh zástavby po její jižní straně mě dostávají do situace, kdy nevím, čeho je park součástí (postindustriální atmosféra není důvod k separaci, té si užívá území dost dlouho). Byla mu určena role autonomní plochy; jakkoli je její potenciál dále rozvinutelný úspěšně, tento determinant už nezlomí. Myslím se, když mám pocit, že na širších vztazích (ty jsem si vytvořil sám, v portfoliu nejsou - pozn.) tak trochu vidím dva parky oddechu a kultury?

Dobře, dále hrajeme v těchto mantinelech. Hrací plocha má - jak to bývá podle druhu sportu - dělení. Chápu, že kde jsou portálové jeřáby je postindustriál, kde přístav je náplavka a bazén. (Kdo by takového prcka v Praze provozoval, ponechávám stranou). Proč a zrovna tak a tam jak zobrazeno, přibývají lesopark a travnatá plocha, nevím. Tedy: jako dělení hrací plochy vychází z pravidel hry, již je určeno, tak i v případě řešeného území by se zónování mělo řídit pravidly scénáře využití. Ten by měl vyplývat z námětu využití v širším kontextu. Obojí v práci není patrné tak, aby mohlo být bráno v úvahu.

Dobře, role jednotlivým částem území byly určeny. Hledme, jak působivě si v nich stojí. Prostředí bývalé betonárky své kouzlo neztrácí, nachází smysl. Jenom - jde o hvězdu představení - a zrada: od východu ji není vidět, stojí tam galerie. Proč, když skulptury jeřábových drah mohou - dle mého názoru by zde měly - hrát sólo. Vidět je na tři sta metrů je úplně jiný zážitek, než procházet pod nimi. Proč navrhuji stavbu galerie vedle jedné obří pod otevřeným nebem? Oslabuji obě. Ostatně, celá nová geometrie území vlastně industriálně moc nedýchá. Mně je to líto.

Jednotlivé objekty jsou koncipovány dobře. Proč zrovna tyto a takto a tady, stejná otázka jako dříve. Jejich uplatnění v projektu trpí rozsahem práce - rozdvojenost urbanistického konceptu a návrhu staveb v jednom je rybou s klepety (Piscus Astacus). Obě části pak ve snaze o zvládnutí nesou znaky zdánlivé ledabylosti, rutiny.

Důležitý je celkový dojem, možná nečitelný, ale hodnotný a hodnocení hodný. Charakteristický příklad: způsobu využití přístavu tleskám: zkušenost, správně použitá, nerozdmělněná, bez bočních úmyslů. Správná cesta, tu doporučuji si zapamatovat. A důsledně uplatňovat nejen tam, kde je mi vlastní. Důsledně je vždy a všude.

A právě proto: pokud chci hrát punk, tak na dva akordy a nahlas. Nebo bych si měl vybrat jiný žánr.

Dokumentace diplomové práce je podrobná a úplná. Je na dobré grafické úrovni. Dostatečně ilustruje všechny parametry návrhu a svědčí o velkém pracovním nasazení diplomanta v průběhu jejího zpracování. Stejně tak jako o jeho připravenosti pokračovat v profesním růstu.

Z výše uvedených důvodů:

- jsem dospěl k závěru, že předložená diplomová práce splňuje cíle zadání
- konstatuji, že práce splňuje požadavky na udělení odpovídajícího akademického titulu
- navrhuji diplomovou práci k obhajobě
- navrhuji hodnocení "výborně mínus"

Vypracoval

DOC.ING.ARCH. RADEK KOLAŘÍK **M** +420603108869 **E** RK@RKAW.CZ **S** RKRKAW